

On comença l'educació de l'infant?

Comencem la segona quinzena de setembre. Els pares poden respirar fonament. S'han obert les portes dels nostres col·legis de primer ensenyament i l'eixam dels infants que com una riuada es ficava pels carrers i omplia constantment de crits i soroll l'aire de les cases, s'ha entaforat ja bullanguera dintre de les aules. El pares — repeteixo — tenen el nen col·locat. « El meu nen ja va a estudi », he sentit fa molts pocs dies comentar a una mare, com si es tregués un pes de sobre.

« El meu nen ja va a estudi ». Prescindint de la comoditat que de vegades suposa pels pares i es busca el tenir el nen a classe, i mirant de fit solament la finalitat primària que els mou en dur els infants a estudi, hem de reconèixer que moltes vegades obren — en portar-lo — equivocats.

L'any passat es va fer com una enquesta entre els pares de família que portaven els nens a matricular en diversos col·legis de religiosos sobre el perquè tan important l'educació, sobre la finalitat que els movia dur el nen al col·legi. Dels pares preguntats, el 59 % contestà que l'enviaven al col·legi per tal de què se l'intruís, per què se l'ensenyés de lletra. Així mateix, a seques. Solament el 31 % contestà degudament: per tal de què s'eduqui, o per tal de què me l'eduquin. Però inclús d'aquest 31 %, tan sols el 12 % reconegué plenament que l'educació de l'infant començava abans de l'escola, independentment de l'escola, a casa, i àdhuc abans de què el nen vingués al món. Això a Barcelona, potser la ciutat culturalment més avançada d'Espanya. Això a trenta quilòmetres de casa nostra. Quins resultats hauria donat aquesta enquesta a Granollers?

L'enquesta posà de manifest una cosa: que encara és massa estès l'erroni concepte pedagògic de què l'educació dels nois comença quan aquests entren a formar part d'una escola de parvulari o primària. Però els pares haurien de comprendre, per una part, la influència de l'herència, i, per altra, haurien també de comprendre la influència de l'ambient en què creix el noi dintre de casa i abans de què l'escola esdevingui l'ambient — no el més poderós per cert — en què pujarà. Les lleis de l'herència relatives a les disposicions i trets familiars no estan encara completament explorades, però una cosa és segura i és aquesta: les qualitats físiques i morals decideixen moltes vegades la sort dels fills i àdhuc la de llunyans descendents; es poden heretar malalties del cervell, epilèpsia, alcoholisme, neurastènia... La investigació científica comprova, cada vegada més rigurosament, que els pares influeixen en la vida de llurs fills molt abans del naixement d'aquests. D'aquí ve la frase de què l'educació dels infants ha de començar vint anys abans de llur naixença. És evident que qui ha enrunat la seva salut s'exposa a tenir fills malaltissos, que ni la més especialitzada ciència dels metges ni la pedagògica podran fer canviar en xicots forts, envigorits, aptes pel treball de cada dia.

Però, també, la influència de l'ambient és igualment important. L'ambient en què creix el nen des del primer instant de la seva vida. En l'ànima dels nois acostumats a vestir amb parracs i a jugar abandonats amb la pols dels carrers, es noten impressions profundes i perjudicials que els mestres poden perfectament comprovar quan aquests tenen la sort d'anar a escola. (Vegi's « Perros perdidos sin collar », de Cesbron, Editorial Delfin)

Diu Erasme, en la « Declamatio de pueris »: « La Naturalesa, en donar-te un fill, et va donar solament una matèria tosca; tu tens l'obligació i de tu depèn donar la millor forma possible a la matèria flexible i apte per a tot. Si no hi poses cura, et sortirà una bèstia; si hi poses cura, gairebé un Déu ».

Moltes vegades els pares no veuen en el fill més que una joguina de quatre o cinc anys, joguina que no pot comprendre certes coses, o una paraula sèria, o un pensament religiós... Malgrat aquestes aparences de no comprensió, la psicologia moderna no jutja gens exagerada l'asserció de Joan Paul en dir que « l'infant aprèn més en els primers quatre anys de la seva vida que durant quatre anys d'Universitat ». Els infants també són homes, homes minúsculs, proveïts de totes les qualitats humanes, bones i dolentes, encara que aquestes es trobin en estat d'embrió.

El psicoanàlisi modern, a l'afirmar que la causa dels trastorns espirituals i les anormalitats ulteriors s'estintola en les impressions perjudicials que restaren gravades en les ànimes de cera dels infants, no fa més que provar i testificar aciençadament les paraules amb què el Senyor Jesús maleï a tots aquells que escandalitzessin a un tan sols dels seus petits vailets.

« S'omplena d'honor als artistes quan fonen en el bronze l'estàtua de l'Emperador o pinten un quadre; quin serà aleshores el premi que se'ns reserva a nosaltres, que pintem en el nen la semblança del Senyor del món? Perquè l'home és còpia de Déu. La bellesa espiritual el fa semblant a Déu des de la més tendra infantesa. Però si ens volem fer dignes d'aquest premi sobirà, pintem la imatge de Déu quan són petits, perquè aquesta sí que no podrà esborrar-se ». (Crisòstom, Hom. 21, in epist. ad Ephesios). E. P.

Màximes d'educació

1 Acostumeu els vostres fills, des de la més tendra edat, a una obediència prompte i absoluta.

2 No els prometeu mai cap cosa que no estigueu segurs de poder-la complir.

3 Quan maneu alguna cosa al vostre fill, ensenyeu li ensems la manera de fer-ho i observeu bé com ho fa.

4 Castigueu als vostres fills quan desobedeixen amb propòsit deliberat, però no us mostreu mai encoleritzats davant d'ells.

5 No oblideu mai que un càstig petit, quan el cas ho reclama, és sempre més eficaç que un càstig seriós en aquells casos en què es reincideix en una matixa falta.

De la Vaissière
(« Psychologie Pédagogique »)

« Conèixer el noi és saber qui són els pares i l'ambient que influeix sobre d'ell: ambient de família, d'escola, de vivenda.

Es també saber escatir, a través de cada un dels seus actes, els motius que conscientment o inconscient, han inspirat llur realització ». — COURTOIS.

« Si ens constés que les escoles són útils pels estudis, però dolentes pels costums, ens semblaria més raonable viure honestament que perfeccionar-se en l'art del parlar i escriure ». — QUINTILLIA

« L'educació de l'infància i de la joventut ha trobat el seu ple desenrotllament en la família cristiana i en les escoles de l'Església. Però no oblideu que la família cristiana sou o podeu ser vosaltres, que heu de fer factible això que us he dit i que en sí sempre ha estat una realitat palpable ».

SUHARD

« Si diligentment, des de la primera infància, els nens són educats en la pietat i en les lletres, un home pot esperar sense cap classe de dubte el més feliç èxit durant tot el curs de la seva vida ».

JOSEP DE CALASSANÇ

Dormirà feliç
con

PIJAMA
**DOR
FEL**
PATENTADO

EXCLUSIVA
DE VENTA

SASTRERIA
CAMISERIA
RIERA

PLAZA OLLAS, 18
GRANOLLERS